

GIZARTE HEZKUNTZAKO PROFESIONALAREN FIGURAREN KONPETENTZIAK EUROPAKO GOI MAILAKO HEZKUNTZA ESPARRUAN, GENERO INDARKERIAREN BIKTIMEKIN ESKU HARTZEARI DAGOKIONEZ

Komunikazio honen erreferentziazko esparrua da Boloniako Prozesua (EGHE) eta ANECA unibertsitate sistemaren legezko esparru berriaren barruan titulazioei buruz planteatzen ari den azken eskakizunen Konbergentzia, VERIFICA AUDIT eta DOCENTIA eta ACREDITA (ANECA, 2007) bezalako proiektuekin. Bertan, finean, Espainiako unibertsitate bateko Gizarte Hezitzaile egresatu batek izango dituen konpetentziak definitzea izan da zeregina.

Hezkuntza komunitatea dagoeneko EGHE prozesuan murgilduta egonik, denok dakigu gaur egun unibertsitate ikasketak zein mailatan ari diren sailkatzen: Gradua, Masterra eta Doktoretza. Gaur egun beste kontzepzio bat aldarrikatzen da irakaskuntza-ikaskuntza prozesuei dagokienez, eta beste planteamendu bat aldarrikatzen da (ASEDES, 2004; Sáez y G. Molina, 2006, eta abarren ildoan) gaur egun gizarte hezitzaileak bete dezakeen lanpostuaren konpetentzia zeharkako, orokor edo gakoei buruz, baita konpetentzia berezi eta tekniko-profesionalei buruz ere, eta horrek guztiak diziplina arteko eta erakunde arteko estrategia berriei buruz pentsatzera animatzen du, errealitate hori modu egokian landu ahal izateko.

Gizarte Hezkuntzaren profesionalen ahotsak, beraz, partaidetza aktiboa du Gizarte Hezitzaileen belaunaldi berriak prestatzeko prozesuan, are gehiago espezializazioari dagokionez, bere esperientzian oinarrituta eta, halaber, etengabeko prestakuntza espezializatua sustatuz. Hezitzaile, unibertsitate prestatzaile eta profesionalen arteko lankidetzak bidezko lanak hausnarketa handiagoa bermatuko du ekintzari begira. Horrek lagundu egingo du Gizarte Hezitzailearen konpetentziak hobetzen, norberaren esku hartzearen eremuari egokituta.

Lan honek emakumearen aurkako indarkerian esku hartzeko Hezitzaile aditu moduan egindako ekarpen apala izan nahi du, genero indarkeriaren biktimak direnekin esku hartzen egindako lan

profesionalaren eta Bilboko Irakasletza UEko Hezkuntza Berrikuntza Proiektuko taldean izandako partaidetzaren emaitza.

Profesional bakoitzak trebetasunez zer egiteko gaitasuna duen, hori izango da lanbide bat beste lanbide batzuetatik bereizten duten konpetentzia profesional bereziei zentzua emango dien gakoa.

Beraz, konpetentzia jakituria batera, jakiten egitera edo jarrera batera eramaten duen kontzeptu moduan ulertzeko adostasuna dago, eta adostasun horrek balio du Gizarte Hezitzailea bere prestakuntza unibertsitarioarekin eta metatutako tradizio/esperientziarekin bat datozen eginkizunak betetzeko gai den figura profesional moduan ulertzeko. Ikasketak eta eginkizunak herritarren zein Gizarte Hezitzaileen beraien eskarien eta beharren arabera eguneratu beharko dira. Orduan, gai izatea esaten denean gizarte hezitzaileek barneratutako eginkizunetatik eratortzen diren lanak eraginkortasunez eta etikoki egiteko gai izatea esan nahi da.

Egilearen prestakuntza eta esperientzia profesionaletik abiatuta, ondoren hainbat iruzkin aurkezten dira, “jakitearen”, “egiten jakitearen” eta “izaten/egoten jakitearen” zeharkako konpetentzietan zentratuta, genero indarkeriaren biktimekin esku hartu nahi duen gizarte hezitzaileak eduki eta garatu behar dituen jarrera, gaitasun eta emozioaren inguruko konpetentziak nabarmenduz.

Gizarte hezkuntzan oso zaila da “jakitea”, “egiten jakitea” eta “izaten jakitea” bereiztea, baina gure abiapuntua da Gizarte Hezkuntzaren profesionalaren figuran, prestakuntza teoriko-kritiko-erreflexibo sakonaz gain, hainbat baldintza edo gaitasun eta jarrera egon behar direla. Orain lantzen ari garen gaian, baldintza horiek zehaztuko dute praxi eraldatzaile baten garapena.

KONPETENTZIA BEREZIAK

1. ARLO PROFESIONALEAN PENTSATU AURRETIK... GEURE BURUA GIZARTE ESKU-HARTZEAN LANBIDEA GARATZEN DUEN PERTSONA MODUAN BIRPENTSATU

Gizarte Hezitzaileak kontuan hartu beharko du hemendik aurrera desoreka sozial baten biktima izan diren pertsonekin lan e

gin behar duela, eta hor begirada introspektiboa izan beharko du zehazki nor den, zer nahi duen eta nola egin nahi duen aztertzeko. Bere beldurrak eta mugak ezagutu beharko ditu, bere aurreiritziak ebaluatu... gure rolaren gaineko kontzientzia hartu. Ondorioz, gure ezaugarri pertsonalak berrikusi beharko ditugu, gure jarrera eta gure gaitasuna. Geure buruari galdetuz, ikuspegi pertsonaletik eta profesionaletik nola ikusten dut neure burua arlo horretan lan egiten?

Beharrezkoa da gure praktika abiapuntuan ditugun eta ia automatikoki barneratu ditugun eredu eta paradigmatikak zalantzan jartzeko aukera gisa ikustea. Izan ere, gure lanlekua edozein izanda ere, garatuko ditugun prozesuen xedea ez da besterik gabe zerbait egitea, hau da, pentsatzeko diseinatu den eginkizuna izango da, gure lankidetzaren pertsonaren autonomia bultzatzera zuzenduko dena. “Egiteak” “egotea” eskatzen du, “presentzia” bat, arreta berezi eta pribatuan kokatua, esku hartzeko pertsonaren helburuetara eta ahalduntzeko asmoetara zuzendua, ikuspegi integral batekin eta pertsona “baldintzarik gabe” onartuz.

Oro har, gure lan metodoan pertsonen arteko harremana izango da esku-hartzearen oinarritzako ardatza. Balioen transmisioa bilatuko dugu, kontzientzia hartzea, lotura psiko-sozialik gabeko prestakuntza kritikoa, pertsonari buruzko begirada autonomo baterantz jotzeko.

2. HARREMANETAN JARRI BAINO LEHEN

Benetako errealitatearekin harremanetan jarri baino lehen, gizarte hezitzailearen lanbidearen errealitatearen gaineko kontzientzia hartu behar da, eta gogoan izan ez dagoela begirada neutrorik edo pasiborik. Gizarte hezitzailearen helburu, asmo eta eginkizunetarako hurbilpen orokorra izango da, bere kode deontologikoaren eskutik. Hori izango da teoriak eta praktikak elkar elikatzen duten praxia egiteko abiapuntua.

3. HASIERAKO HARREMANA

Gizarte hezitzaileak zein kolektiborekin egin behar duen lan ezagutu beharko du aurretiaz. Esaterako, aurrekari historikoak, alderdi psikologikoak, kolektiboaren ezaugarri pertsonalak, alderdi medikoak, ohiturak, barne prozesuak. Hau da, harremanetan egongo den kolektiboaren edo pertsonaren aurretiazko ezagutza murgildu behar da. Hemen dagokigun kasuari buruz, **genero indarkeriaren biktimekin** egin beharreko praktikara zuzenduko dugu gure begirada. Horrek esan nahi du, beraz, abiapuntua plurala dela, indarkeria edozein lekutan gertatu daitekeelako, edozein emakumek bizi dezake infernu hori emakume izate hutsagatik,

zein klase, arraza, erlijio, bizitza egoera edo maila soziala duen ere; gaur-gaurkoz, ez dago emakumerik bidegabekeria horretatik libre.

4. GENERO INDARKERIAREN BIKTIMEKIN ESKU HARTZEA

Oraingo honetan bigarren mailako esku-hartzeari buruz hausnartzen ari bagara ere, egin beharreko lana lehen mailako esku-hartzetik ulertzen dugu, hau da: genero indarkeriaren prebentzioa. Kontzeptu berria, baina drama zaharra.

Hezkuntzatik, gizartearen prebentzio eta sentsibilizaziorako lehen mailako esku-hartzea ezinbestekoa da.

Hezkuntzak berdintasuneranzko bilakaeraren alde egin behar du, eta horrek esan nahi du pertsonen arteko harremanak sexuaren arabera degradatu dituen normaltasun bidegabearen onbideratze etikoa lortzea. Beraz, ezinbestekoak dira Hezkuntzatik ekintza positiboak egitea

emakumeen aurka gizonek erabiltzen duten indarkeria prebenitzeko¹. Giza Eskubideak gizonezkoentzat eta emakumezkoentzat bermatuko dituen etorkizun baten alde lan egin behar da. Kohezaketak genero indarkeria prebenitzen lagunduko du, eta gizonen inplikazioa sustatuko du gizarte koerantzukizunari dagokionez.

Horri lotuta, gizarte hezitzaileek prestakuntza eta informazio saioak bultzatuko dituzte gizartea oro har sentsibilizatzeko, denon artean gizartearen izurri hori desagerrarazteko aldaketa bat eragiteko.

Esku artean dugun kasuari dagokionez, bigarren mailako esku-hartzea, berez, indarkeriaren biktimekin lan egiteko praxi egoki baterako beharrezkotzat jotzen diren konpetentzia bereziak azaltzeko unea da.

5. EZAGUTZA TEORIKOAK: “Jakitea”

Emakumeen gain egiten den indarkeria, bere forma desberdinetan, eraso larria da haien osotasun fisiko eta moralerako, eta zuzeneko eraso da pertsona diren heinean duten duintasunerako. Emakumeen aurkako indarkeria forma eta mota guztien oinarrian emakumeek gizartean duten desberdintasun eta mendekotasun egoera estrukturala dago. Ondorioz, emakumeen Giza Eskubideen urraketa oso larri baten aurrean gaude, eta magnitude

¹

Programas de educación para la tolerancia y prevención de la exclusión y la violencia desde la juventud (Díaz-Aguado, Dir., 1996-2004) irakurtzea gomendatzen da. Baita ere *Estudio sobre medidas contra la violencia de género en la Unión Europea* (Díaz-Aguado e Instituto de la Mujer, 2002).

itzeleko arazo sozial baten aurrean, biztanleriarengan duen eragin handiagatik eta uzten dituen ondorioen larritasunagatik.

Genero indarkeriaren biktima diren emakume eta hurrekin harreman profesionala izan behar

dugunean zeren aurrean gauden jakin behar dugu, definizioa² eta tipologia, prozesua ezagutu, egoera hori nola eta zergatik jazotzen den. Zergatia kausa identifikatzen denean geratzen da definituta, eta hori egitura patriarkal bateko desberdintasunean oinarritutako botere harremana baino ez da.

Praxi egoki baterako funtsezkoa da jatorria identifikatzea, kausak, tipologia eta inguruabarrak, baita ere arazo sozial horrek sufritzen duten emakume eta seme-alaba biktimentzat eragiten dituen ondorioak ere.

Imajinario sozialean mantentzen diren hainbat mito eta sineskeria deskubritu eta deuseztatzea. Izan ere, horiek, emakumeari errua egozteaz gain, immobilizatu egiten dute. Mito horiek guztiek, hein batean, gizartearen izurri horren portaera erasokorra justifikatzea eta betikotzea dute xede.

Emakumea zergatik mantentzen den egoera horretan galdetuz gero, ondoen azaltzen duen teoria LEONORE WALKERena da, oro har onartzen dena, eta *Indarkeriaren Zikloa* izenarekin da ezaguna.

Indarkeriaren Zikloa eta bere faseak ezagututa, sakontasunez ulertzen da biktimek nozitzen duten egoera psiko-sozio-emozionala konplexua. Pertsona horiei beren inguruko munduan zein gizartean moztortuta gordeta dauden tratatu txarren sintomak aurkitzen, bistaratzen eta bistararazten ikasi behar dugu.

2

Emakumeen aurkako indarkeriari buruz proposatzen den definizioa Emakumeen eta Gizonen Berdintasunerako 4/2005 Legearen 50. artikuluan eta Europako Kontseiluko Kideen Batzordeak 2002ko apirilaren 30ean estatu kideei Emakumea Indarkeriaren aurka Babesteari buruz emandako Gomendioan jasotakoa da:

“...sexuaren ziozko edozein ekintza joko da emakumearen aurkako indarkeriatzat, baldin eta ekintza horrek emakumeari kalte fisiko, sexual edo psikologikoa edo sufrimendua ekartzen badio edo ekar badiezaioke. Jokaera horien artean sartuko dira emakumea ekintza horiek egitearekin mehatxatzea, hertsapenak egitea edo askatasuna arbitrarioki kentzea, bizitza publikoan edo pribatuan”.

Definizio hori Emakumearen aurkako Indarkeria Desagerrarazteari buruzko Adierazpenean (1993) eta Bejingeko Emakumeari buruzko IV. Mundu Konferentzian erabakitako Ekintzarako Plataformak egindakoan (1995) jasotako definizioetatik sortu da.

Beste alderdi bati erreparatuta, guztiz garrantzitsua da lan egiten den lurralde eremuan indarrean dagoen esparru juridiko aplikagarria ezagutzea³. Gure esku-hartze prozesua guztiz lotuta dago aipatu prozedura juridikoei. Arreta berezia jarrita dibertsitateari, emakume immigrantei⁴, etab. Hau da, giza eskubideen nazioarteko babesa ezagutu behar da, bereziki emakumeen eskubideena. Prebentzioa eta biktimen babesa egokia izan dadin, etxeko tratu txarren inguruan dauden ekintza instituzionalak ezagutu beharko ditugu.

Esku-hartzearen profesionalek etengabeko autoebaluazioak egin beharko dituzte beren lanaren oinarriak ulertzeko, nola, zergatik eta zertarako egiten duten, eta beren burua zalantzan jarri beharko dute hobetzeko faktoreak lortzeko.

Edozein hezkuntza programa indibidualizatu planifikatu eta ezartzeko gai izan beharko dute, beharrak bilatzeko faseetatik amaierako ebaluazioraino.

Hobetzeko proiektuak edo jarraibideak proposatzeko gaitasuna izan beharko du. Bai bigarren mailako esku-hartzean bai lehen mailako esku-hartzean (prebentzioa, kontzientziakzioa...), landutako eremuan.

Konfiantza sortzen ikasi beharko dute, mendekotasunik sortu, urrun zein hurbil egoten jakin, eta despedida egokia landu beharko dute.

Lanaren aurrerabidean prozesu ugari ireki eta itxi beharko dituzte eta, ondorioz, mugak oso ongi definituta eduki behar dituzte.

5.1. “Jakitea”: Konpetentzia bereziak

- Detekzio goiztiarra.
- Pertsona horiei autobalorazioa eta aitortza eskaintzen jakin behar dugu

³

Hauek irakurtzea gomendatzen da: 1/2004 Lege Organikoa, abenduaren 28koa, Genero Indarkeriaren Aurka Babes Integralerako Neurriei buruzkoa. 4/2005 Legea, otsailaren 18koa, Emakumeen eta Gizonen Berdintasunerakoa.

⁴

Informazioa zabaltzeko, irakurri 2393/2004 Errege Dekretua, abenduaren 30ekoa, Espainiako atzerriarren eskubide eta askatasunei eta haien gizarteratzeari buruzko 4/2000 Lege Organikoaren, urtarrilaren 11koaren, Erregelamendua onartzen duena. (Indarrean egon da 2011ko ekainaren 30era arte) (Gaur egun erreformatzen ari da, indarrean jartzeko zain).

- Gurekin diharduten pertsonen Kontrol Lokusa eta barne eta kanpo egozpenak erraz aurkitzea.
- Autokontzeptu egoki baten eraikuntza erraztea.
- Aurre egiteko estrategiak ezagutzea.
- Baliabide pertsonalak baloratzea eta sustatzea.
- Ahultasunak detektatzea.
- Konpetentzia soziala eskuratzen laguntzea.

6. "EGITEN JAKITEA"

Hezitzaile garen heinean, esku-hartzean zehar **emakumeak duen protagonismoan** sinetsi behar dugu, bera baita bere prozesuaren jabea. Figura profesionalak emakumea oneratzeko prozesuaren bideratzaileak izango gara, ahalduntzeko eta beraien bizitza eta ekintzak beraiek kontrolatzeko bideratzaileak..., kontua da bizitzara itzularaztea, eta lapurtu dioten bizitzeko gogoia itzularaztea.

6.1. "Egiten jakitea": Konpetentzia bereziak

- Esku-hartzea eta arreta genero ikuspegi batetik egingo da, ikuspegi holistiko eta humanista batetik, biktimarengan zentratuta, haren autonomia bultzatuz, bera izanik aldaketaren protagonista eta eragilea.
- Arazoak, dimentsio pertsonaletik ez ezik, dimentsio kulturaletik ere lantzea, generoak gure bizitzan duen eragina eta gizon edo emakume garen heinean nola eragiten digun ezagutarazteko.
- Emakume, seme-alaba eta bizirik irun duten horien ausardia bultzatzea eta indartzea, biktima egoeraren estigmatizazioa indartu gabe.
- Etiketen erabilera murriztea: psikologikoak eta psikiatrikoak, emakumeekin zein haurrekin.
- Biktimizaziorik ezaren ikuspegitik lan egitea.
- Aurkako egoerak eta horiek emozioetan duten eragina esperimentatzeko modu desberdinak ezagutzea.
- Biktimek aurre egiteko dituzten estrategiak identifikatzea.
- Estresari aurre egiteko baliabide pertsonalak baloratzea eta sustatzea, ongizate handiagoa izaten laguntzen baitute.

7. “EGOTEN/IZATEN JAKITEA”

Gizarte arloaren profesionalak garen heinean, gure alderdi sozializatzaileraz ohartu behar dugu, erreproduzio sozialeko eragile moduan edo eraldaketaren bideratzaile moduan dugun rolari buruzko hausnarketa egin behar dugu, lan egiten dugun arlotik abiatuta.

Figura profesionalek bizitzaren ikuspegi positiboa itzularazi behar diote emakumeari, existitzen jarraitzeko duen ahalmena, gizartean berrirori hasteko ahalmena, eta horretarako beharrezkoa da nork bere irudia berrantolatzea eta gertatu dena ulertzea eta zentzua ematea. Energiak lan ulerkor, oinarritzaile eta bultzatzailean zuzenduta, teknika interpretatiboetatik urrun, eta esku-hartze erlazionalago eta humanoago baterantz ekarri.

Hezitzaileak zeregin hezitzaile eta propedeutikoa barneratzen du, konfiantza, lankidetzeta eta parte hartze aktiboko testuinguru bat sortuz, dagoeneko hasita dagoen prozesu baten antolamendu organikoa bermatzen baitu. Nola?

7.1. Konpetentzia bereziak: “Egoten/izaten jakitea”

- Erlaxatzen jakitea aztoratuta dauden pertsonen tentsioen modulazioa transmititu ahal izateko.
- Adimen emozionala garatzea.
- Ez juzgatzea.
- Errua ez egozte.
- Etiketarik ez jartzea.
- Ez lotsaraztea eta ez gutxiestea.
- Bestea guztiz onartzea, baina horrek ez du esan nahi ados egon behar dela: hori funtsezko bereizketa da, indarkeria erabiltzen dutenek hain zuzen ezagutzen edo aplikatzen ez dutena.
- Trauma emozionala eta traumaren ondorengo ondorioak sakon ezagutzea.
- Indarkeriari aurre egin dion biktimaren batek garatzen dituen talentuak deskubritzea.

8. JARRERAZKO KONPETENTZIAK

Egunero ongi afinatu beharreko tresna gara behatzen digun biktimarengan oihartzun askatzailea lortuko badugu. Pertsona batzuek besteengan eragin handia dugula badakigu, eta horrek oinarritzen du gure konpromisoa. Beharrezkoa da gure lana aldaketa pertsonalerako

bokazioarekin egitea, gure jarrerek eragingo eta bultzatuko dutelako biktimengan oneratzeko ahalmenean duten konfiantza, esan eta azaldu diezaiekegun guztiak baino gehiago.

8.1. Jarrerazko konpetentzia bereziak:

Funtsean, norberaren konpetentziak baieztatzeke eta horietan konfiantza dugula erakusteko jarrerak eduki behar ditugu. Gertaera kaltegarrien inguruko esanahi partekatuak eratuko dituzten elkarriketak sustatzea, koherentzia narratiboarekin, eta protagonisten duintasuna sustatzeko asmoarekin.

Trebetasun sozialak sustatzea gatazkak bere kabuz konpontzeko. Promozioa da pertsonen ahalmena eta ongizatea maximizatzen duena. Abstraktuki, modu erreflexiboan eta malgutasunez pentsatzeko trebetasuna bultzatzea, irtenbideak probatzeko aukerak, estrategiak lantzeko aukerak, sormena eta kritikotasuna.

Argi edukitzea eta sustatzea pertsonen arteko eta gizarteko harremanetan abiapuntua berdintasuna izan behar dela, eta ez helmuga. Berezko helburua berdintasunezko gizarte harremana izango da. Ondorioz, helburu hori lortzeko, gure esku-hartzeetan berdintasuna sustatu.

Maila altuko itxaropenak sustatzea: identitate zentzua sustatzea, bestearekiko errespetua, erabakiak hartzeko askatasuna, giro positiboa eta inklusiboa, nor bere burua eta besteak onartzea, potentzialik handiena lortzeko ahalegintzeko konpromisoa. Etorkizunari ikuspegi positibotik eta hobetzeko ikuspegitik begiratzea. Norberaren minetik ikasteko eta konpontzeko ahalmena bultzatzea.

9. KONPETENTZIA EMOZIONALAK

Emozioen esparru kontzeptuala ezagutu behar dugu, eta gure esku-hartzearen helburuen artean heziketa emozionala sartu behar dugu, horrek aldi berean konpetentzia emozionalak garatzen lagunduko baitu, hala nola kontzientzia emozionala eta emozioen erregulazioa.

9.1. Konpetentzia emozional bereziak

- Enpatia.
- Baldintzarik gabeko onarpena edo errespetua.
- Kongruentzia (ekintzak-pentsamenduak-sentimenduak).
- Konfrontazioa (desadostasunak eta portaeraren inkoherentziak hautemateko eta beste pertsonari jakinarazteko gaitasuna).
- Berehalakotasuna (besteari buruz sortzen diren sentimenduak berehala lantzea).

- Zehaztasuna (bestearen esperientzia elementu espezifiko, objektibo eta zehatzetan deskodetzeko gaitasuna).
- Esperientziarekin konektatzea, abiapuntutzat hartuta haren ezaugarri historikoak, arazoak, sufrimenduak, ikuspegiak, ametsak, arazoak, itxaropenak, bizitzeko moduak... Esplizitua eta inplizitua zehaztea.

Finean, Pertsonen egoera arazotsuak ulertzea eta eraldatzea.

10. GAITASUNEZKO KONPETENTZIAK

Zer behar da?

Abiapuntuko konbentzimendu batzuk behar ditugu, horiek egon ezean gure ekintzek ez baitute zentzurik izango.

Konbentzimendu horietako bat pertsona orok hazteko eta hobetzeko dituen aukeren aldeko konfiantza erabatekoa da. Beste pertsona batzuegana laguntzeko gogoz hurbiltzen garenean, batez ere horiek desabantaila edo arazo egoerak bizitzen ari badira, zorrotz aztertu behar ditugu egoera horiek eragiten dituzten inguruabar sozialak, ekonomikoak, politikoak edo pertsonalak (eta hezitzaile moduan eta herritar moduan horiek aldatzeko konpromisoa hartu behar dugu). Baina ez dugu hor gelditu behar, *“sistemaren biktimatzat eta alternatibarik ez duten gizaki gaixotzat hartuz”*. Haiengan eta haien aukeretan sinesten badugu baino ezingo dugu lagundu (aukera inguruabarren arabera izango dira, baina existitu existitzen dira). Babes sozialeko iturri izatea, maitatuak izatea merezi duten pertsonak direla sentiaraztea; horretarako aurreko ziurtasuna eduki behar da.

Bigarren konbentzimenduak estrategia integratzaileak eta ez baztertzatzaileak erabiltzeko aukerarekin du zerikusia.

Gizarte Hezitzaileen prestakuntza eta praxia ezin da gai tekniko hutsa izan, ustezko ikaskuntza neutral eta objektiboan gauzatzen dena, eta, nahitaez, irtenbide bat bilatzeko balio behar du, zeinean hezitzaileek errealitateari heltzen diotenean zalantzarik gabe errealitate hori hobetzeko borondatearekin heltzen dioten.

Esku-hartzearen berezko esparrura ekarrita, barne zein kanpo baliabideak baloratu eta sustatuko dira, eta pertsona horietan bermatzeko animatuko dugu, bere erabakiak hartuz. Sare soziala babeserako faktoretzat hartuta.

Saiatuko gara emakumeak ez daitezen “izan beharraren” eraginagatik baldintzatuta egon, euren ekintzak zintzoki aztertu ditzaten, “espero izatea litzatekeena” kontuan hartu gabe.

Figura profesionalen sentsibiltateak agerian jarriko du hurrei zuzendutako esku-hartzeak martxan jarriko direla, amekin egindako lanaren bitartez, edo zuzenean haiekin lan eginez. Inoiz ez amaren figura ordeztuz; aitzitik, ama/semi-alaben arteko lotura errespetatuz (Cirulnik, 2001).

Esku-hartze sozialaren profesionalak, laguntasun prozesuan, ez du errotulurik jarri behar, edo, Cirulnikek erabilita terminoetan, biktima desbiktimizatu egin beharko du, eta gertakari traumatiko bat nozitu duen pertsonarengan aurkako egoerei aurre egitea ahalbidetzen dion ahalmen erresilientea atzeman beharko du, are gehiago, horietatik indartuta ateratzea ahalbidetu diona. Jarrera hori elkarbizitzaren, benetako berdintasunaren, indarkeriarik ezaren bidea izango delako esperantzan, argi baitago eragin hilkor eta suntsitzaileak gorabehera, ez indarkeriak ez desberdintasunek ez dute lortu etorkizun hobe baten aldeko esperantza desagerraraztea.

Horrez gain, oso komenigarria da zeregin hezitzailearen helburuak zein diren jakitea, horiekin segurtasun handiagoa lortuko baita eta, finean, eraginkortasun handiagoa hezitzailearen esku-hartzeari dagokionez.

10.1. Gaitasunezko konpetentzia bereziak:

Premisa horien arabera, beharrezko izango dugu:

- Gaitasun espezializatu handia, trebakuntza eta etengabeko heziketa.
- Rol estrategikoa jokatzeko, beharbada lehenengo pertsona izango baikara biktimari zainketa, errespetua, onarpena eta elkartasuna sentitzeko aukera eman diona.
- Egoera bakoitzaren alderdi positiboa hautematea.
- Lorpen bakoitza baloratzea eta laudatzea.
- Esploratu, ikasi, sortu, ikertu eta behatzera animatzea.
- Umorea lantzea.
- Baliagarriak izaten saiatzea, garrantzitsuak baino gehiago. Hezitzailea bitartekoa da, tresna bideratzailea.

Zeharka, gure esku-hartzea amaitzeko funtsezko elementu gisa, **maitasunak, biziarekiko errespetuak eta denon Giza Eskubideek gidatuko gaituzte, batez ere indarkeriarik gabeko mundu bat posible izan dadin.**

2014Ko abendua

Mentxu Hernando Gómez

Mentxu Hernando Gomez Gizarte Hezitzailea da, Aurkako Testuingurueta Esku-hartze Soziohezitzaileko graduondoa, Emakumearen Aurkako Indarkerian Esku Hartzeko Masterra. Gaur egun Agintzarin ari da lanean, genero indarkeriaren biktimekin esku hartzeko teknikari moduan, Genero Indarkeriaren Biktimentzako Telefono arretarako Zerbitzuan, zeina Eusko Jaurlaritzako Barne Saileko Biktimen Arretarako Zuzendaritzak kudeatzen duen.

ERREFERENTZIA BIBLIOGRAFIKOAK

Aa.Vv. (2005). *Competencias, Igualdad de Oportunidades y Eficacia de la Formación Continua*. Madril. Fundación Tripartita para la Formación en el Empleo.

Aneca (2005). *Libro Blanco Título de Grado en Pedagogía y Educación Social*, vol. 1. Aneca, Madril, 299-302.

Aneca (2007). *Plan de actuación para el año 2007*. Madril-MEC.

Nazio Batuen Batzar Nagusia (1993). *Vienako Adierazpena eta Ekintza Programa*, Giza Eskubideen Munduko Konferentziak onartua, 1099ko ekainaren 25ean. NBE. Dok. A/CONF. 157/23.

Nazio Batuen Batzar Nagusia (1993). *Emakumeen aurkako indarkeria desagerrarazteari buruzko Adierazpena*. Batzar Nagusiaren 48/104 Ebazpena, 1993ko abenduaren 20koa.

Asedes (2004). *La educación Social. Escenarios de futuro*. Madril. Dokumentu Polikopiatua

Bisquerra, R. (2009). *Psicopedagogía de las emociones*. Editorial Síntesis. Madril

Cirulnik, B. (2001). *Los patitos feos. La resiliencia: Una infancia infeliz no determina la vida*. Madril. Gedisa.

Díaz- Aguado, M.J. (2002). *Prevenir la violencia contra las mujeres construyendo la igualdad*. Madril: Emakumearen Institutua. Liburu bat eta bi bideo. Bigarren argitalpena 2005ean CD eta DVDan.

Díaz-Aguado, M.J. (2004). *Prevención de la violencia y lucha contra la exclusión desde la adolescencia*. Hiru liburu eta bideo bat (Hiru programa). Madril: Gazteriaren Institutua.

Emakumeen eta Gizonen arteko Berdintasunerako 4/2005 Legea, otsailaren 18koa. 50. art.

Nazio Batuak (1995). *Emakumeari buruzko Munduko Laugarren Konferentziaren Txostena*. Beijing.

Romans, M. (2000). Gizarte Hezkuntzako profesionalen etengabeko prestakuntza. Romans, M., Petrus, A. y Trilla, J.: *De profesión educador(a) social*. Paidós, Bartzelona, 172.